

6 Δεκεμβρίου 2022

«Εκ βαθέων»: Ο Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...»

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Κοινωνιολογικά \(κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα\)](#)
[/ Πολυμέσα - Multimedia](#)

Η πορεία του Σεβασμιωτάτου στην Μητρόπολη Χαλκίδος, μία πορεία πολλών ετών που έχει πολύ κόπο, πόνο, αγάπη και πολλούς πειρασμούς και δοκιμασίες.

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου / Ι. Ν. Ευαγγελιστρίας Πειραιώς

Εκδήλωση, στο πλαίσιο της σειράς «Ελεύθεροι διάλογοι», του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...», του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 4 Δεκεμβρίου.

Προσκεκλημένος ήταν ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος σε μία «εκ βαθέων» συζήτηση με τον Πρωτοπρεσβύτερο π. Σπυρίδωνα Βασιλάκο, Θεολόγο, Διευθυντή του Ραδιοφωνικού Σταθμού «Βοιωτική Εκκλησία».

Η συνάντηση, μεταδόθηκε από το διαδίκτυο, μέσα από το κανάλι του «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» στο YouTube.

Στην συνάντηση, παρουσιάστηκε αφηγηματικά η πορεία του Σεβασμιωτάτου στην Μητρόπολη Χαλκίδος, μία πορεία πολλών ετών που έχει πολύ κόπο, πόνο, αγάπη και πολλούς πειρασμούς και δοκιμασίες.

Γεννημένος στο Βασιλικό Χαλκίδας, έμεινε εκεί μέχρι τα γυμνασιακά του χρόνια, για να φοιτήσει στη συνέχεια στην Ριζάρειο Εκκλησιαστική Σχολή και ακολούθως στην Θεολογική Σχολή. Χειροτονήθηκε και διακόνησε στην Χαλκίδα ως Ιερέας και στη συνέχεια ως Επίσκοπος.

Το γεγονός αυτό προσδίδει πολλά πλεονεκτήματα στην διακονία του, αφού κι εκείνος αισθάνεται τους ανθρώπους της επαρχίας του πιο κοντά του, κι εκείνοι

τον αισθάνονται σάρκα από την σάρκα τους, αφού τον γνωρίζουν από την παιδική του ηλικία.

Τονίστηκε ιδιαίτερα το γεγονός, ότι στην ιστορία της Μητρόπολης Χαλκίδος έδρασαν μεγάλες προσωπικότητες, πολλές από τις οποίες συνάντησε στη ζωή του ο Σεβασμιώτατος, ήδη από τα παιδικά του χρόνια.

Μίλησε καταρχήν για τους γονείς του, δύο πάμπτωχους ανθρώπους, ως προς τα υλικά αγαθά, αλλά πολύ πλούσιους στην καρδιά και το συναίσθημα, που ήξεραν μόνο να θυσιάζονται. Κοντά τους έζησε την ζεστασιά της οικογένειας, με αγάπη και στοργή και σε ένα πνεύμα ελευθερίας.

Στην ενορία του, ως παιδί, γνώρισε δύο Ιερείς που άναψαν μέσα του, την επιθυμία να τους μοιάσει, γιατί ήταν αξιομίμητοι, με ιδιαίτερη ευλάβεια και φιλακόλουθοι. Έτσι από παιδί είχε εκφράσει τον πόθο του, μεγαλώνοντας να γίνει Ιερέας.

Έκανε ιδιαίτερη μνεία με ευγνωμοσύνη στον μακαριστό Μητροπολίτη Χαλκίδος κυρό Νικόλαο Σελέντη, που του είχε δώσει την συστατική επιστολή για την Ριζάρειο, για το μεγάλο ενδιαφέρον που έδειχνε για τους υποψήφιους κληρικούς και την ηθική και υλική ενίσχυση που τους παρείχε.

Είχε μία άλλη δυναμική και αμεσότητα, είχε το χάρισμα του λόγου, ήταν εξαιρετικός λειτουργός, με μια ξεχωριστή πνευματικότητα, που αντιμετώπισε ακόμη και τη μεγάλη δοκιμασία της εκπτώσεως του, με αγιοπατερικό τρόπο. Ήταν ανεπιφύλακτα ένας ουρανοπολίτης που έδωσε πολλά μηνύματα με την αγία βιωτή του και το παράδειγμα της ζωής του.

Από τους καθηγητές του, αναφέρθηκε ξεχωριστά σε εκείνον που είναι μέχρι και σήμερα ο πνευματικός του πατέρας, τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Θερμοπυλών και Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Πεντέλης κ. Ιωάννη, για την ζεστασιά, την αμεσότητα και την αγάπη του προς τους υποψήφιους κληρικούς και μέσω του ιερού μυστηρίου της Εξομολογήσεως.

Σημαντικό ρόλο στην ζωή του, διαδραμάτισε και ο προκάτοχος του, μακαριστός Μητροπολίτης κυρός Χρυσόστομος ο Α΄, ο οποίος επέδειξε ένα πιο συστηματικό ενδιαφέρον για τους υποψήφιους κληρικούς. Μεγαλώνοντας κοντά του, γνώρισε έναν άνθρωπο καταστόλιστο από αρετές, όπως την ταπεινοφροσύνη, την υπομονή, την πραότητα, την σιωπή. Από τα χέρια του ο Σεβασμιώτατος έλαβε τους βαθμούς της ιερωσύνης και με πρόταση του, εξελέγη διάδοχος του στην Μητρόπολη Χαλκίδος, όταν παραιτήθηκε για λόγους υγείας.

Ήταν ένας αθόρυβος άνθρωπος, που έκρυβε την αρετή του, την εργατικότητα του και την δραστηριότητα του. Πρόβαλλε συνέχεια τους συνεργάτες του και πίστευε σε αυτούς, ενδιαφέρονταν να καταρτίσει στελέχη και ήταν εκείνος η κινητήρια δύναμη στην διοίκηση της Μητρόπολης.

Ο Σεβασμιώτατος αγάπησε πολύ τους αγίους που βρήκε στον τόπο που μεγάλωσε και διακονεί. Τον άγιο Ιωάννη τον Ρώσο τον αγάπησε από διηγήσεις του πατέρα

του, αλλά και από την θαυματουργική του εμφάνιση σε ένα σπίτι του χωριού του, που οδήγησε στην δημιουργία μίας ενορίας την οποία έζησε από την αρχή της. Όπως είπε συγκινημένος, έχει ζήσει την παρουσία του και σε γεγονότα της οικογένειάς του, αλλά και μέσα στην Μητρόπολη του.

Μίλησε ακόμη για τον άγιο Ιάκωβο τον Τσαλίκη, που γνώρισε από νεαρός υποψήφιος κληρικός, όταν πήγαιναν στην Μονή του οσίου Δαυίδ με τον προκάτοχο του και έζησε την αμεσότητα της σχέσεως και της επικοινωνίας που είχε με τον όσιο Δαυίδ. Αναφέρθηκε σε χαριτωμένα περιστατικά που έζησε κοντά του, όπως και στην πρόταση για την αγιοκατάταξη του, που τον αξίωσε ο Θεός να υποβάλλει. Αναφέρθηκε ακόμη στο πρόσωπο και την προσωπικότητα του μακαριστού Μητροπολίτου Σισανίου και Σιατίστης κυρού Παύλου, έναν ιεράρχη που ήταν αεικίνητος και με τον οποίον ο Σεβασμιώτατος είχε συλλειτουργήσει την ημέρα της εκδημίας του. Ένας άνθρωπος που είχε έντονη την αγωνία να είναι πάντοτε σε ετοιμότητα και να προσφέρει στην Εκκλησία τον καλύτερο εαυτό του.

Μίλησε ακόμη για την αυθεντικότητα, την καθαρότητα και εντιμότητα του Αλέξανδρου Παπαδιαμάντη, αλλά και την ταπεινή προσωπικότητα και αφιέρωση του κατεξοχήν μελετητή και επιμελητή των έργων του μεγάλου Σκιαθίτη συγγραφέα, κ. Ν. Δ. Τριανταφυλλόπουλου τον οποίον και θα τιμήσει η Μητρόπολη Χαλκίδος στις 9 Δεκεμβρίου, με την ανώτερη διάκριση της Εκκλησίας της Ελλάδος. Επίσης, η Μητρόπολη Χαλκίδος έχει τιμήσει επανειλημμένως με ημερολόγια και εκδόσεις και τον μεγάλο συγγραφέα Αλέξανδρο Μωραϊτίδη, που εκοιμήθη ως Μοναχός Ανδρόνικος.

Μέσα από τις αφηγήσεις της εκκλησιαστικής του πορείας, ο Σεβασμιώτατος ξεδίπλωσε τις ποιμαντικές καθημερινές του αγωνίες για την διακονία του λαού του Θεού και την μεγάλη αγάπη του στην ζωντανή λειτουργική ζωή.

Και ευχήθηκε στο τέλος της συζήτησης, ενόψει της μεγάλης γιορτής των Χριστουγέννων:

«Όχι απλώς να γιορτάσουμε Χριστούγεννα, αλλά να γίνουμε Χριστούγεννα, γιατί αυτό είναι το αληθινό νόημα της γιορτής. Η Εκκλησία, μας προετοιμάζει γι' αυτήν την μεγάλη υπόθεση, την μητρόπολη των εορτών, με νηστεία, προσευχή, εξομολόγηση, φιλανθρωπία, γιατί όλα θέλουν την προετοιμασία τους.

Δεν επιτρέπεται να μπαίνουμε με αδιάκριτο και απρόσεκτο τρόπο στις έμπυχες κατοικίες, τους ανθρώπους. Αλλά πρέπει να μπαίνουμε με πολύ φόβο Θεού, με πολύ σεβασμό και με πολύ προσοχή.

Χρειάζεται η Γέννηση του Χριστού να γίνει προσωπικό γεγονός, να σαρκωθεί ο Χριστός μέσα μας. Και με την θεία Λειτουργία μας δίνεται η δυνατότητα να ζήσουμε αυτό το γεγονός, όχι να το ονειρευθούμε ή να το φανταστούμε και με την θεία Κοινωνία ο καθένας μας γίνεται ένας έμπυχος ναός και μια κατοικία.»

[Τον διάλογο μπορείτε να το παρακολουθήσετε εδώ:](#)